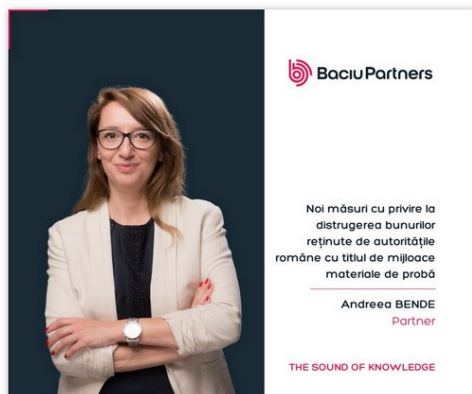

Noi masuri cu privire la distrugerea bunurilor reținute de autoritațile române cu titlul de mijloace materiale de proba

Cadrul juridic privind operațiunile derulate în legatura cu distrugerea mijloacelor materiale de proba, atunci când este vorba de bunurile dovedite ca aduc atingere unor drepturi de proprietate intelectuala a fost modificat prin Legea nr. 126/2024 privind unele masuri pentru consolidarea capacitatii de combatere a evaziunii fiscale, precum si pentru modificarea si completarea unor acte normative (“Legea”), între actele normative modificate fiind și Codul de procedura penala.

Astfel, articolul 197 din Codul de Procedura Penala este modificat prin detalierea unor noi proceduri cu privire la bunurile reținute ca mijloace materiale de proba, în cazul anumitor bunuri specifice, dupa cum urmeaza:

1. Bunurile se inventariaza, luându-se în acelasi timp si masurile de securitate, de pastrare si de conservare corespunzatoare pâna la predarea lor efectiva organelor care efectueaza distrugerea;
2. Bunurile se fotografiaza, fotografiile fiind apoi vizate de organul de urmarire penala si atașate la dosar;
3. Din rândul acestora se preleveaza probe (mostre) necesare expertizarii în cursul urmarii penale și a judecații, câte un exemplar pastrându-se de catre organul de urmarire penala sau de instanta de judecata la care se gaseste dosarul, pâna la solutionarea definitiva a cauzei.

Daca bunurile reținute reprezinta **tutunuri prelucrate**, dupa parcurgerea pașilor de mai sus, bunurile sunt predate pentru distrugere de catre organul care a efectuat ridicarea sau retinerea, antrepozitarilor autorizati pentru tutun prelucrat, destinatarilor înregistrati sau importatorilor autorizati de astfel de produse. Predarea bunurilor se va face în termen de maxim **6 luni de la identificarea bunurilor**, în baza unei ordonanțe motivate dispuse de procuror în cursul urmarii penale sau a unei încheieri dispuse de instanța care are pe rol dosarul. Costurile cu preluarea în custodie, transportul, depozitarea și distrugerea bunurilor ramân, potrivit art. IV alin. (7) din Lege, în sarcina antrepozitarilor autorizati.

Daca bunurile reținute reprezinta însa **bunuri dovedite ca aduc atingere unui drept de proprietate intelectuala**, altele decât bunurile ce reprezinta tutunuri prelucrate, dupa parcurgerea pașilor 1 – 3 de mai sus, acestea se predau **titularului drepturilor de proprietate intelectuala**. Predarea va avea loc în același termen maxim de 6 luni de la identificarea bunurilor.

Potrivit art. IV alin. (11) din Lege, titularii drepturilor de proprietate intelectuala au obligația de a asigura, pe cheltuiala proprie, **preluarea în custodia, transportul, depozitarea și distrugerea bunurilor din lotul confiscat**.

Potrivit legii, procedura de distrugere ar urma sa se organizeze în continuare în conformitate cu prevederile art. 1 alin. (1) – (5) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2007 pentru reglementarea modului si conditiilor de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privata a statului, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare. Potrivit acestor prevederi, distrugerea se va efectua în prezența si cu confirmarea prin semnatura a unei comisii de preluare si distrugere formate din reprezentanti ai detinatorului (în speța titularul dreptului de proprietate intelectuala), ai Autoritatii Nationale pentru Protectia Consumatorilor, ai organului de valorificare, ai Ministerului Afacerilor Interne si ai Ministerului Mediului si Schimbarilor Climatice.

Titularii drepturilor de proprietate intelectuala vor avea în continuare și posibilitatea de a preda bunurile cu titlu gratuit, în funcție de natura acestora, spre a fi utilizate de organizații sau asociații non-profit cu caracter umanitar, instituții de învățământ, asociații sportive, etc., cu condiția de a nu fi comercializate.

Legea nu definește în cuprinsul sau ce înseamna bunuri **dovedite** ca încalca un drept de proprietate intelectuala. O definiție a acestui termen nu exista, de asemenea, nici în Codul de Procedura Penala. Interpretarea autoritaților, inclusiv instanțele și parchetele, va trebui însa sa țina cont de toate drepturile care vin în concurs, inclusiv, pe de o parte, dreptul de proprietate al proprietarului bunului reținut, prezumția de nevinovație a acestuia, și, pe de alta parte, drepturile de proprietate intelectuala pe care legea dorește sa le protejeze. La o prima evaluare, soluția legislativa plaseaza o sarcina excesiva pe umerii titularilor de drepturi de proprietate intelectuala, justul echilibru dintre scopul de interes public urmarit (reducerea cheltuielilor statului) și mijloacele folosite (impunerea acestor cheltuieli în sarcina persoane vatamate) fiind rupt.

Încazul în care se va adopta o interpretare care afecteaza aceste drepturi, cel mai probabil, vom asista la proceduri de sesizare a Curții Constituționale cu excepții de neconstituționalitate a acestor prevederi ale Legii.

Impactul practic al acestor masuri nou instituite în contextul volumului mare al bunurilor reținute, gradului de ocupare al spațiilor de depozitare folosite de stat, influențat și de ritmul de soluționare a evenimentelor de natura contravenționala/infracționala din care provin bunurile, și de promptitudinea cu care acestea sunt predate/preluate spre distrugere/valorificare va face ca abordarea autoritaților implicate sa fie extrem de atent analizata în viitor atât de titularii drepturilor de proprietate intelectuala cât și de proprietarii de drept ai bunurilor pretins încalcând aceste drepturi.